Budečské rozhledy

Příležitostný list občanů Zákolan, Trněného Újezdu a Kovár

prosinec 2013 . číslo 28

Úvodní slovo

Vážení čtenáři,

Před tím, než jsem se pustila do psaní posledního úvodníku Budečských rozhledů s letopočtem 2013, jsem se rozhodla prolistovat a znovu pročíst čísla jarní, letní i podzimní. Chtěla jsem si tím připomenout, co se v naší obci a jejím bezprostředním okolí v tomto roce přihodilo a o čem všem jsme Vám přinesli informace. Zcela věrna tradici toho, že závěr roku patří nejen oslavám Vánočních svátků, ale také bilancování a ohlédnutí za právě uplynulým časem.

Každé z čísel jsme věnovali jednomu tématu, které bylo podle našeho soudu aktuální a pro čtenáře zajímavé. Také jsme k tomu přinášeli fotografie a texty z akcí, které se na území naší obce udály. A že jich rozhodně nebylo málo. Snad každý, kdo měl zájem, si mohl tu svou oblíbenou zábavu v okruhu svých spoluobčanů, najít. Pro sportovce i sportovní diváky byly zorganizovány turnaje, ale také oslava 100. let fotbalu v Zákolanech, pro ty, kteří mají rádi kulturu, proběhlo několik divadelních představení a celý cyklus Dokino, pro ty, kteří se chtějí bavit a tančit, zábavy a takhle bych mohla pokračovat ještě dlouho. To všechno jsme se snažili zdokumentovat a zaznamenat na stránkách našeho periodika.

U prosincového vydání jsme pak chtěli hlavně navodit příjemnou vánoční atmosféru. Tou na nás dýchl rozhovor s paní Romanou Ondráčkovou. Ta učí dlouhá léta na místní základní škole děti čtvrtých a pátých tříd a připravuje tedy deseti, jedenáctiletou mládež na co možná nejhladší a nejpříjemnější přechod na druhý stupeň do jiných škol. Povídali jsme si o tom, jak se jí líbí v Zákolanech, ale také o Vánocích, které prožívá ve svém kruhu rodinném.

Na straně jedna je také fotografie z tradiční Mikulášské besídky ze zahrady U Libuše. Děti ze základní školy a mateřské školy Pod Budčí pro nás připravily pod vedením svých pedagogů pásmo básniček a koled. Maminky napekly cukroví, které bylo možné přikusovat k horkému čaji nebo třeba svařenému vínu. Zimu jsme zaháněli u ohně při opékání buřtů nebo grilovanou klobásou.

Vánoční čas nám tentokrát připomenou děti, které se v krátkých esejích zamýšlejí nad tím, co mají na Vánocích nejraději.

S koupí budovy, kde sídlí obecní úřad a pošta, došlo i k uvolnění prostor v přízemí domu. Ty prošly rekonstrukcí a na začátku prosince tedy mohly začít sloužit jako základna pro dětský klub, který se do té doby scházel ve škole. Informace o slavnostním otevření prostor a dalším fungování najdete také v jednom z článků.

Pan Vladimír Černý připravil zajímavý souhrn všech výročí, která jsme měli možnost v Zákolanech v roce 2013 prožít. Moc rádi článek otiskujeme a věříme, že si jej se zájmem přečtete. Na straně čtyři jsou pak jako vždy přehledné informace o dění v obci, autobusové a vlakové dopravě či článek o Baráčnících a jejich působení v Zákolanech.

Po celý uplynulý rok jsme se snažili, aby pro Vás čtení Budečských rozhledů bylo příjemné a zajímavé a abyste na jeho stránkách nacházeli důležité informace. Na závěr mi proto dovolte, abych Vám za celou redakci popřála příjemné a ničím nerušené prožití Svátků vánočních a úspěšné vykročení do dalšího roku.

■ Kristina Langerová

Tradiční Mikulášskou besídku si děti a jejich rodiče užili opět na zahradě restaurace U Libuše. Počasí nám tentokrát přálo, a tak vystoupení dětí i příchod Mikuláše s čertem a andělem proběhlo v milé atmosféře vánočně vyzdobené zahrady. Občerstvení zajistili rodiče školy, o program se postaraly sami děti pod vedením svých pedagogů. ■ Foto: Marcela Drapáková

Rozhovor s Romanou Ondráčkovou, učitelkou ZŠ Pod Budčí

Romana Ondráčková se svými žáky ze 4. a 5. třídy.

Pro poslední číslo Budečských rozhledů roku 2013 jsme připravili rozhovor s paní Romanou Ondráčkovou. Ta je nejen učitelkou v místní základní škole, ale také členkou kulturní komise v Zákolanech. No a jako většina žen dnešní doby se snaží skloubit svou profesi i s rolí manželky a matky dvou malých předškoláků. O tom, jak se jí to daří, ale i o kouzelném čase Vánoc a dalších tématech jsme si spolu povídaly začátkem Adventu.

Na začátku rozhovoru vždy žádám o krátké představení, aby všichni čtenáři měli obecné informace o zpovídané osobě, zvlášť pokud tu nebydlí „od nepaměti". Vy už jste v Zákolanech dlouho, přesto poprosím, abyste nám o sobě pár vět řekla.

Pokusím se tedy krátce – mým rodištěm je pomezí Vysočiny a Pardubického kraje. Vzpomínky na rodiště a dětství? To jsou hluboké jehličnaté lesy, houbaření, roubenky, sušení sena, vyorávání brambor, jednocení řepy, stanování na zahradě, zabíjačky, tábory.... Pak studium ve Svatém Janu pod Skalou u Berouna a odtud to byl už jen malý krůček do úplně jiného kraje, na který si stále zvykám(e)...

Jak dlouho už učíte na místní základní škole? A jaké vlastně byly Vaše pedagogické začátky?

Původně jsem sem přišla před 11 lety pouze jako „záskok" na druhé pololetí školního roku a jak už to u záskoků někdy bývá... Moji první žáci jsou plnoletí, naše rodina se zde usídlila, máme dvě malé děti a po mateřské jsem zpět ve škole. Po Vysočině se někdy hodně stýská, možná, že nás na důchod nějaká roubenka na samotě nemine. Ale teď jsme tady a snažíme se tady mít dobře.

Vím, že jste si pedagogické vzdělání doplňovala i v době, kdy už jste měla vlastní rodinu. Jak se Vám dařilo skloubit studijní požadavky s těmi rodinnými?

Pětileté studium jsem začínala jako svobodná, zamilovaná a končila ho vdaná se dvěma dětmi. To lecos vypovídá o jeho dynamice... Trávit dva víkendy v měsíci na fakultě v Hradci Králové jako svobodná, byla poměrně zábava (dobrá parta, příjemné večery), ale s rodinou to bylo náročnější. Nebýt podpory manžela, rodičů, studium bych vzdala. Teď jsme si role vyměnili, manžel začal studovat a podporuji já (mám co oplácet).

Změnil se Váš přístup učitele k dětem poté, co jste se sama stala matkou?

Spíš často přemýšlím o opaku... Jaká bych byla matka, kdybych nebyla učitelka. Každý člověk si nosí své povolání „domů", stejně tak i já. Dcera Josefína si moc ráda hraje na školu a její hra často začíná: „Mami, ty budeš paní učitelka, budeš mi dávat úkoly a opravovat je...". To je na konci týdne pro matku učitelku poměrně náročná hra. (Ale rákosku ani tabuli doma nemáme).

Máme za sebou tradiční Mikulášskou besídku, na které vždy vystupují školní a školkové děti. Jak probíhá příprava na takové vystoupení, kolik času musíte nácvikem strávit?

Na začátku (tak někdy v říjnu) stojí vždy dobré předsevzetí, že budeme nacvičovat průběžně, delší dobu, ale většinou vzhledem k mnohým školním akcím spadá nejintenzivnější nácvik asi na týden před ní. Se staršími dětmi ráda nacvičuji doprovody na různé hudební nástroje – to si pak připadáme ve třídě jako malý orchestr – zvonkohry, triangl, dřívka, buben, flétny – mám ráda společné muzicírování. Ve škole máme hodně dobrých malých muzikantů.

Jaké vánoční zvyky se svou rodinou dodržujete? A jste spíš tradicionalista s přesně daným pořádkem nebo přidáváte a ubíráte podle momentální nálady nebo třeba toho, co je zrovna „moderní"?

Příprava na vánoce u nás začíná adventem. Snažíme se společně zpívat každý večer u věnce, povídáme si, co jsme ten den udělali dobře, co se nedařilo a tak se snažíme chystat na slavnost vánoc.

Pokračování na straně 2

Rozhovor s Romanou Ondráčkovou, učitelkou ZŠ Pod Budčí

Dokončení ze strany 1

Štědrý den je u nás ve znamení postu – nejíme, nemlsáme, v poledne si dáme „zaliťačku se smetanou a houbami“, pak krátká procházka, aby nám čas lépe utekl. Před večeří koupel, sváteční strojení, chvíle tajemství, kapr, zvoneček, koledy a pak už jen radost z překvapení (a cukroví, vánočka a voňavý punč). K těmto tradičním vánočním zvykům ještě přibyl dopolední výlet do kláštera ve Slaném, kde bratři spolu s farníky pořádají „Cestu do Betléma“. Jedná se o inscenovaný příběh o Narození a je to vždy milé setkání s příjemnými lidmi a zastavení se na samém prahu Vánoc. Jste určitě také zváni!

Prozradíte nám, o co jste letos psala Ježíškovi? Co byste ráda našla pod stromečkem a co byste si přála jinak?

Musím se přiznat, že jsem dárkový typ. Moje maminka vždy říkala: „Já nic nechci, hlavně když budete hodní!“ To částečně taky v koutku duše máme, ale hodně se vždy těším na okamžik otvírání těch tajemných balíčků. Ráda obdarovávám, vymýšlím, co koho potěší, ale musím se přiznat, že se těším i na to kde bude nápis Romana, maminka...

Vy jste hlavní organizátorkou Půlnoční na Budči. Je náročné zajistit na takovouto speciální akci vše potřebné? V první řadě pochopitelně kněze, který by byl ochoten přijet na Štědrý den o půlnoci do takto malého kostelíku, ale také občerstvení pro všechny ty, kteří se na kopec vydají, hudbu a další nezbytnosti...

Jsme rádi, že se společnými silami podařila obnovit tradice půlnoční na Budči. V dnešní době je samozřejmě možné dojet autem na půlnoční do Prahy, nebo kamkoli jinam, ale v tomto mimořádném dni je milé strávit půlnoc mezi známými tvářemi, se sousedy, přáteli... Takže nějaká ta námaha za to jistě stojí. Volba kněze je každý rok jiná – někdy se nabídne sám, jindy je to drama do poslední chvíle. Ale všichni, kteří přijedou, jsou okouzleni intimností a atmosférou místa. Mám moc ráda chvíle i po mši – slivovička, punč, teplý čaj, povídání, přání hezkých vánoc...

O půlnoční přijdou často do kostela i lidé, kteří v průběhu roku na mši vůbec nechodí. Jaký z toho máte vy osobně pocit?

Kostely by měly být a snad i jsou otevřené pro všechny a o vánocích se to opravdu stává nejvíc skutečností. To většina kostelů praská ve švech... Věřím, že pro mnohé lidi je liturgie obtížná, nečitelná – vstávání, klekání, odpovědi a zpěvy a navíc skoro hodinu. Ve své podstatě je krásná, hodně symbolická, ale to občasní návštěvníci asi nedohlédnou. Ale důležitější než všechny úkony je právě ono společenství, které v kostele vzniká a je vždy nové. Každý nese své radosti, starosti, smutky a není tam v tu chvíli sám. Při mši mám asi nejvíc ráda „pozdravení pokoje“, kdy si všichni podávají ruce a přejí Pokoj do všech dnů. Je to velký akt usmíření s druhými a také vydání se na novou „lepší“ cestu (navíc je to v kostele pěkný mumraj).

Dáváte si na Nový rok předsevzetí?

To asi ani ne, spíš tak balancujeme, vzpomínáme na naše plány před x lety, smějeme se jim, divíme, co vše nám přišlo do cesty a tak jsme střízlivější v předsevzetích i nějakých výraznějších plánech. I když v koutku duše chci být určitě v novém roce trpělivější, vlídnější, pečlivější... a takových přídavných jmen bych mohla doplňovat ještě dlouuuho...

Na závěr Vám chci popřát za celou redakci Budečských rozhledů příjemné prožití Vánoc a do roku 2014 hodně pracovních i osobních úspěchů.

■ Kristina Langerová

Zajímavá výročí naší obce v roce 2013

Milí čtenáři,

s koncem roku přinášíme několik zajímavých výročí, která nám umožní nahlédnout do minulosti naší obce. Mozaiku pro nás připravil pan Vladimír Černý, kterého všichni známe jako znalce naší historie a sběratele památek a zajímavostí o Zákolanech. V příštím roce se dozvíme více o naší škole a Malém sokolském hřišti, jejichž výročí bychom si rádi připomenuli nejen na stránkách Budečských rozhledů.

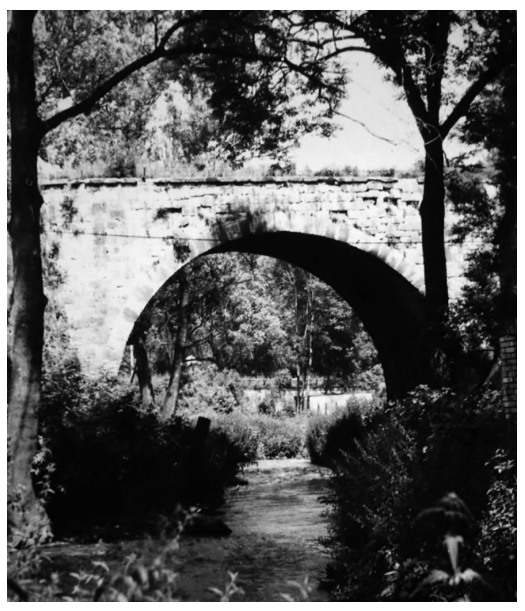
Roku 1868 byl v Zákolanech zřízen poštovní úřad. Jeho prvním poštmistrem až do roku 1880 byl pan Antonín Duda, kupec v domě čp. 35.

Dne 11. května 1873 byl zahájen provoz nové železniční trati Pražsko – duchcovské dráhy. Na fotografii partie u kovárské zastávky.

Dne 16. 7. 1893 byl na Budči vysvěcen a na zahradě U Libuše oslaven prapor Vzdělávacího a podporujícího spolku pro okolí Budče (o tom i o dalším dění v obcích pod Budčí koncem 19. století včetně vzpomínek na Ladislava Zápotockého vypovídá knížka Vstanou noví bojovníci, podle které zde režisér Jiří Weiss v roce 1950 natočil stejnojmenný film s legendárním Otomarem Krejčou v hlavní roli).

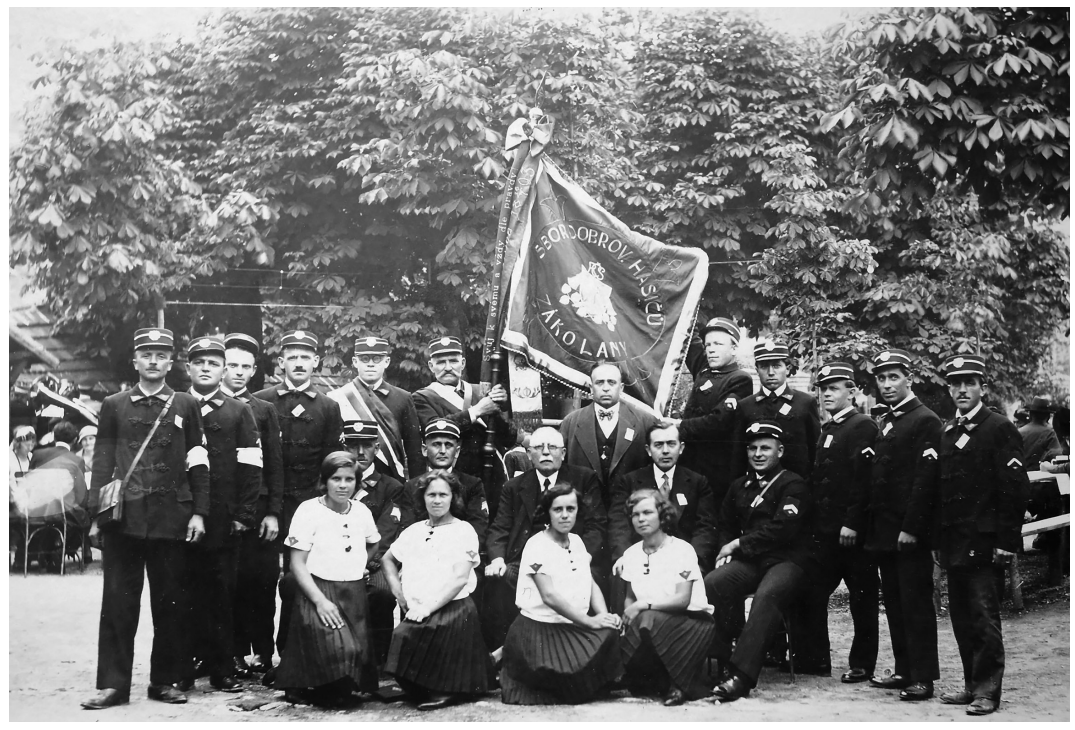

Původní železniční kamenný most nad potokem U Libuše v Zákolanech.

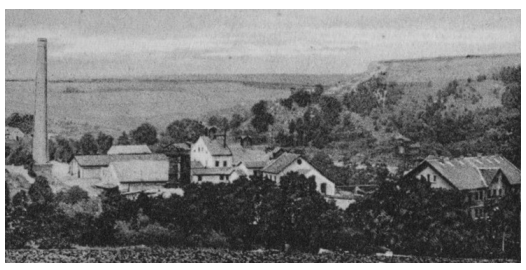

V neděli 31. 8. 1913 se na Budči konal velký sociálně demokratický tábor za účasti kolem 35 000 osob. Promluvili zde poslanci Biňovec, Aust a František Soukup. Pan Zápotocký, radní z Kladna, přečetl závěrečnou rezoluci s vyjádřením nelibosti současné vládě, proti vypsání voleb do sněmu podle starého volebnímu řádu a s požadavky dělníků proti větším přirážkám a daním, které přinucují dělnictvo k vystěhovalectví. (Podle novinového článku v Národní politice z 1. září 1913.)

V roce 1928 došlo k ukončení provozu cukrovaru v Zákolanech. Založen byl v roce 1871, kdy se rolníci z okolí Zákolan spolčili za účelem zbudování společné akciové továrny na výrobu cukru z řepy. Po konkursu jej v roce 1879 kupuje rodina Hellerova a ke skončení výroby dochází po smrti bezdětného Josefa Hellera.

Starostou Sboru dobrovolných hasičů v Zákolanech byl Jan Černý (sedící uprostřed), který pro účel zřízení praporu hasičů předal prapor se spojenýma rukama tehdy končícího Vzdělávacího a podporujícího spolku pro okolí Budče, jehož byl posledním starostou. A tak jeho zásluhou od té doby máme symboly dvou záslužných spolků na praporu jediném.

Dne 18. června 1933 došlo ke slavnostnímu rozvinutí praporu hasičů v Zákolanech.

Roku 1933 byl na Budči zřízen oltář na místě pro bohoslužby Církve československé husitské.

Anonymní anketa obce Zákolany

Po pěti letech byli obyvatelé obce opět požádáni o vyjádření svého názoru na život v obci, kvalitu služeb a práce zastupitelů, Obecního úřadu či spolků a sdružení. Otázky byly až na výjimky totožné, přibyly ty, které zahrnují nové služby, jako je např. sms infokanál nebo program Pianky, kam mohou lidé chodit na kulturní akce. Naopak již nebyli občané dotazováni například na vzdělávací kurzy, neboť není v možnostech obce tyto zajistit.

Podrobné výsledky budou zveřejněny po vyhodnocení na webových stránkách a vývěskách a určitě se k nim budeme v budoucnu vracet, neboť je to jeden z nástrojů, jak sladit práci zastupitelů a představy lidí, kteří v obci bydlí. Obecně lze však již nyní učinit jeden, a to pozitivní, závěr. A totiž, že většina obyvatel obce je se životem v obci spokojenější, má pocit, že je zde větší pořádek, více sportovních a kulturních aktivit, zkrátka ve většině ukazatelů jsou odpovědi optimističtější, než tomu bylo před pěti lety. Také práce zastupitelů a Obecního úřadu je hodnocena lépe, mnozí si chválí systém informování pomocí sms, oceňují práci hasičů a technických služeb.

Bohužel se však objevují stále stejné požadavky – lepší autobusová doprava, slušná restaurace s dobrým jídlem a lepší zásobování potravinami. V této souvislosti je třeba zmínit, že vůbec nejhorší hodnocení získala restaurace U Libuše, kterou hodnotili lidé průměrnou známkou 4. Doufejme, že výsledky ankety budou podnětné nejen pro zastupitele, ale též pro majitele a provozovatele těchto služeb.

Všem, kdo si dali práci a anketu vyplnili, patří poděkování. Zároveň mi však dovolte touto cestou požádat o větší otevřenost a aktivní diskusi nejen v rámci anonymní ankety. Rádi vás uvidíme na veřejných zasedáních nebo na Obecním úřadě, kam můžete kdykoli přijít se svými podněty. Pouze ve spolupráci s vámi lze totiž život v obci měnit směrem k lepšímu!

■ Lucie Wittlichová

Zprávičky z vaší školky a školy Pod Budčí – listopad a prosinec 2013

Letošní podzim a začátek zimy ve škole a školce je ve znamení divadla. Děti měly možnost shlédnout již tři poetická divadelní představení přímo v tělocvičně školy. Jako poslední k nám přijeli herci s pohádkou z prostředí Norska „O Kozlíkovi" a jejich představení provázely krásné dřevěné loutky.

Druhou významnou podzimní aktivitou naší školy byl pravidelný plavecký výcvik ve Slaném, na který děti jezdily každý čtvrtek až do 21. listopadu. Mnoha dětem se podařilo jejich plavecké dovednosti opět prohloubit a zdokonalit.

V pátek 8. listopadu děti spolu se svými rodiči a učiteli v lampiónovém průvodu došly na Budeč a společně vypustily balóny štěstí. To se všem podařilo i přes vlhké počasí. Děti se jako každý rok převlékly za nejrůznější duchy a strašidla a po návratu do školy si ještě užily tancování, hledání pokladu a přespání ve škole.

Linda Krejžíková a Lucka Sýkorová se připravují na dobrodružnou dušičkovou noc ve škole.

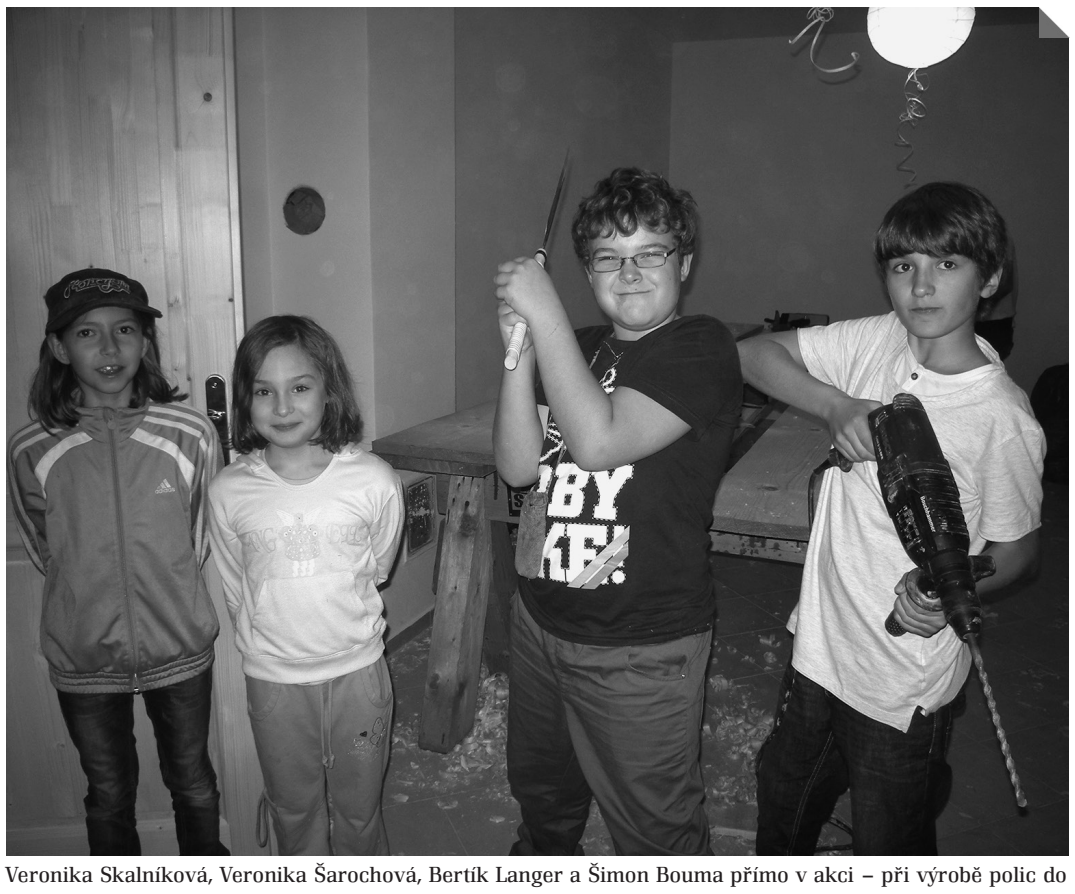
V sobotu 23. listopadu se sešli ochotní rodiče a jejich děti na zahradě školy a školky, kde proběhla podzimní brigáda. Za dobré nálady se udělalo mnoho práce a zahrada opravdu po tomto jednom dni velmi prokoukla. Za vydatnou pomoc všem zúčastněným i podporujícím rodičům ještě jednou touto cestou velmi děkujeme!

Adventní čas nám také v letošním roce velmi zpříjemnila adventní dílna v tělocvičně školy, kde si děti spolu s rodiči mohly vyrobit krásné vánoční dekorace a naladit se již na předvánoční čas. V tomto čase již děti na hudebním kroužku i při hudební výchově pilně nacvičovaly básničky a písničky na Mikulášskou besídku. Inspirací se nám letos stala píseň, kterou jsme slyšeli na společném koncertě v Národním Muzeu v podání Pražské komorní filharmonie a přivezli jsme si ji s sebou do Zákolan – Muzikanti jdou. Dětem se v sobotu 7. prosince podařilo předvést pásmo písniček a básniček pro své rodiče a dočkaly se i příchodu očekávané trojice Mikuláše, čerta a anděla, kteří děti obdarovali sladkou nadílkou.

Veselé vánoce a vše dobré v novém roce přeji za Základní školu a Mateřskou školu Pod Budčí všem čtenářům Budečských rozhledů.

■ Hana Hlinková

Nová klubovna v Zákolanech

Veronika Skalníková, Veronika Šarochová, Bertík Langer a Šimon Bouma přímo v akci – při výrobě polic do nové klubovny.

Nová klubovna v Zákolanech.

Již několikrát jsme vás na stránkách Budečských rozhledů informovali o založení klubu, jemuž děti sami daly název „Děti v akci". Organizace se ujala Zuzka Ševčíková, která zároveň pomáhá s výukou ve škole a většina dětí ji zná z letních táborů, které již čtvrtým rokem pořádá spolu s Jakubem Kočířem a rodiči.

Do nedávna se děti scházely ve škole a pokud počasí přálo, šly si hrát ven. V pátek 22. listopadu se poprvé sešly v nové klubovně, kterou pro tyto účely opravila z původního skladu obec ve své vlastní budově. Protože děti dostaly k dispozici sice opravené a čisté prostory, ale bez jakéhokoli vybavení, zahájily svůj první den výrobou polic. Železnou konstrukci pro ně vyrobil kovář Filip Nechala, dřevěné fošny pak hoblovaly sami s odbornou pomocí rodičů. Děvčata se ujala občerstvení a nakonec pomohla s úklidem. Stůl a židle zapůjčil Josef Míka, a tak se klubovna mohla zaplnit dětmi i při výtvarném kroužku, který zde bude probíhat každý čtvrtek pod vedením Jana Zajíce a Báry Bieylovičové.

Do klubovny může přijít každý, kdo nechce svůj čas trávit jen doma, ale ve skupině svých vrstevníků a kamarádů. Každý, kdo přijde, si může vybrat, co by chtěl zrovna dělat – hrát stolní hry, věnovat se výtvarným činnostem, hrát míčové hry na zahradě, připravovat se do školy nebo jen odpočívat a bavit se s kamarády. V klubu není žádný přesně organizovaný program, ale nabídka činností. Pedagog působí spíše jako mediátor, tedy prostředník, který dětem nejen pomáhá ve výběru a realizaci činností, ale také pomáhá ošetřovat vztahy ve skupině dětí.

Doufejme, že děti, které se toulají po vesnici nebo sedí doma a nepřijdou do styku se svými vrstevníky, naleznou v klubovně nové kamarády. Rádi bychom jim dali možnost trávit svůj volný čas smysluplně a podle vlastního uvážení. V současné době se zde děti scházejí každý pátek, od ledna bude klubovna otevřená tři dny v týdnu – pondělí, úterý a pátek od 15 do 18 hodin.

Novou klubovnu ale nevyužijí jenom děti. Bude k dispozici například dobrovolným hasičům, kteří nemají vytápěnou zbrojnici a v zimních měsících zde naleznou zázemí pro svoje aktivity. I když je zatím vybavena skromně, poskytuje příjemný prostor všem, kdo mají chuť a zájem uspořádat jakoukoli akci pro děti či dospělé. A věříme, že za pomoci rodičů a přátel se zařízení postupně doplní a klubovna bude sloužit jako místo, kde se nejen malí, ale i velcí budou potkávat v příjemné atmosféře.

■ Zuzana Ševčíková,
Lucie Wittlichová

Vánoce očima dětí ze Základní školy

Vánoce mám moc rád, protože se celá rodina sejde u jednoho stolu, povídáme si a směje me se.

Před Vánoci pečeme cukroví, zdobíme vánoční stromeček, vrata, dveře, cukroví, uklízíme.

Chodíme na vánoční mši.

Vánoce jsou můj nejoblíbenější svátek.:-)

Adalbert Langer

Vánoce jsou moc příjemný okamžik, který je jen jednou za rok. Většinou začínáme u zdobení stromečku, někdo má živý a někdo zase umělý. Jsou různé tradice, třeba my si posíláme lodičky ze skořápek ořechů se svíčkou. Někdo zase lije olovo a někdo si také staví betlém z papíru či ze dřeva. Taky se peče cukroví, třeba perníčky, sněhové pusinky, rumové koule a vosí hnízda. Vánoce se slaví, protože v tento den se narodil ježíšek. My doma máme zvyk, že ráno na Štědrý den vyrazíme do Pražské zoologické zahrady, aby nám den rychle utekl. Potkáme tam spoustu pěkných zvířat, třeba žirafy, slony, antilopy, tygry, lvy, hady a vlky. K štědrovečerní večeři pak máme kapra a vinné klobásy. Po večeři jdeme do pokoje a vyhlížíme Ježíška. Potom jdeme ke stromečku a rozbalujeme si dárky, začínáme od nejmladších. Jsou to chvíle radosti, mám je moc rád.

Vítek Šatava

Lidi mají rádi advent, protože advent je čas zázraků. Všichni by mohli říci, že je to začátek vánoc. Ale ne! Je to víc než začátek vánoc, je to něco, co nás naplňuje radostí a pomáhá nám být šťastní, je to něco při čem můžeme zpívat, tancovat no všechno možné. Advent je krásný čas zázraků.

Valerie Dobešová

Svatá Lucie

Svatá Lucie je patronkou všech slepých, švadlen, kočích, sklenářů a brusířů. Má svátek 13. prosince.

Je vyobrazována s mečem, se svítilnou a s miskou, kde jsou vidět její oči. Vypráví se, že odmítala všechny sňatky a rozdala chudým svůj majetek. Vypíchla si oči, aby neměla dalšího nápadníka.

V den svátku chodily Lucie oblečené v bílém a měly dlouhé nosy.

■ Lucie Hladíková

Svatá Barbora

Svatá Barborka se narodila v Nikomedii v rodině bohatého kupce. Otec byl zapřísáhlým nepřítelem křesťanů.

U domu nechal vybudovat luxusní věž, do které svou dceru zavřel údajně proto, aby jí uchránil od všech svodů. Jeden ze sloužících sv. Barboru obrátil na křesťanskou víru. Jednoho dne u ní nalezl otec kříž a poté, co sv. Barbora přiznala, že je křesťankou, se jí otec pokusil ze zlosti zabít. Svaté Barboře se ale nepodařilo uprchnout a otec jí dal před soudce. Ten jí nechal mučit, aby jí tak donutil zříct se křesťanství. Mučení Barbory byla přítomna žena jménem Julie. Nakonec Barborku zabil otec tím, že jí usekl hlavu mečem. Svatá Barborka umřela roku 303 n.l.

Svatá Barborka je patronkou horníků a dělostřelců.

■ Emily Armstrong

Obecní info

Rekonstrukce Obecního úřadu

Od jara letošního roku probíhají opravy Obecního úřadu, resp. budovy čp. 55, kterou obec zakoupila, aby zde i do budoucna měla spolu s poštovní pobočkou důstojný prostor. V domě se dále nacházejí čtyři byty, z nichž u dvou došlo k více či méně zásadní rekonstrukci. Zásadní změna nastala v přízemí budovy, kde se v minulosti nacházely zdevastované prostory, v nichž měl obecní úřad sklad a archiv. Nyní se zde nachází klubovna, kterou budou využívat především děti ze základní školy. Protože budova byla po dlouho dobu ponechána svému osudu, plánujeme i v budoucnu další zásadní opravy kanalizace, elektřiny, plánována je nová fasáda a výměna oken a střešní krytiny. Práce budou postupovat v závislosti na získaných dotacích a rozpočtu obce.

Kaple sv. Izidora v Kovárech

Po několika letech jednání se obci podařilo získat bezúplatným převodem do svého vlastnictví kapli sv. Izidora v Kovárech. Pozdně barokní kaple zasvěcená patronu rolníků sv. Isidorovi Madridskému, postavená roku 1781, je v současné době v havarijním stavu – zatéká střechou a vlhké obvodové zdivo vykazuje statické poruchy. Obec několik let žádala církev o její opravu nebo o převedení do majetku obce, aby mohla rekonstrukci zahájit z vlastních prostředků. Nyní plánujeme její postupnou rekonstrukci, kterou bychom rádi zahájili opravou střechy. Protože se jedná o poměrně nákladnou investici, byla podána žádost ke Středočeskému kraji o dotaci. V další fázi by měla být kaple zajištěna proti vlhkosti, aby bylo možné opravit zničený interiér. Veškeré práce budou probíhat v úzké spolupráci s odborníky na památkovou péči.

Kaple sv. Isidora v Kovárech je druhou nejvýznamnější památkou v obci. Přestože byla v roce 1958 vyhlášena kulturní památkou, její technický stav je v současné době téměř havarijní. V letošním roce byla kaple bezúplatně převedena do majetku obce.

Baráčnická obec Podbudeč

Dne 8. října roku 2013 byl v Klubovně na Trněném Újezdu slavnostně jmenován rychtář Obce baráčníků Podbudeč. Stal se jím všemi hlasy přítomných tetiček zvolený soused Martin Kohout. Tato funkce nebyla obsazena po celých 17 let, kdy zemřel poslední rychtář Jan Jiřička. Martin Kohout je studentem ekonomie a je v historii zákolanských baráčníků nejmladším zvoleným rychtářem. Jeho cílem a úkolem je nejen převzít administrativní chod spolku a ulehčit tak stávajícím tetičkám, ale především navázat na tradice baráčníků, kteří v minulosti pořádali výlety, zábavy a řadu dalších pro venkovský život potřebných kulturních a společenských akcí. Rádi bychom, aby se řady baráčníků rozšířily především o mladé členy, kteří by převzali štafetu po předchozích generacích. Schůzky se konají jedenkrát měsíčně v restauraci U Libuše a v Klubovně na Trněném Újezdu.

Dobrovolný svazek obcí Budečsko

Dobrovolný svazek obcí Budečsko zahrnuje 5 obcí – Zákolany, Otvovice, Holubice, Koleč a Blevice, které spojuje lokální patriotismus vztažený ke staroslavné Budči. V posledních letech se kromě pravidelných schůzek a výměny zkušeností starostů pořádaly střídavě v každé vesnici fotbalové turnaje. Protože letošním rokem ukončily tento cyklus Otvovice, bylo dohodnuto v dalších letech podporovat vybranou významnou akci, kterou uspořádá jedna z obcí. Takovou akcí může být významné výročí, sportovní

Profesor Vladimír Vlasák představuje členy Komorního orchestru Dvořákova kraje, který se 14. října představil v Zákolanech již druhým koncertem.

událost, divadelní představení apod., které se bude konat pod záštitou DSO Budečsko. Pro rok 2014 byly vybrány Svatováclavské slavnosti na Budči, které pořádá 10. rokem naše obec.

Čekárna na vlakovém nádraží

Jak jistě zaznamenali všichni cestující vlakem ze zastávky v Zákolanech, není zde od května letošního roku k dispozici čekárna. Zvlášť v zimním období tak lidé trpí nepřízní počasí, což je zcela proti duchu deklarací o pohodlné železniční dopravě a zlepšujících se službách Českých drah. Na situaci upozornila obec Správu železniční dopravní cesty (SŽDC) v srpnu, do nedávna se však nedočkala ani odpovědi, ani jakéhokoli řešení. Teprve na základě stížnosti jednoho z občanů, který podal podnět na Drážní inspekci ČR k provedení dozoru a sjednání nápravy v porušování drážního řádu, došlo k ústnímu jednání a příslibu řešit situaci alespoň přístřeškem. Otevření původní čekárny se však občané nedočkají, neboť – podle slov zástupce drah – automatizovaný systém prodeje jízdenek nevyžaduje na vlakových zastávkách personál a není tudíž, kdo by čekárnu hlídal před případným poškozením vandaly.

P O Z V Á N K A

Dovolujeme si vás pozvat na vánoční zpívání u kapličky v Trněném Újezdu, které se koná 24. prosince od 22 hodin a na tradiční půlnoční mši na Budči.

Autobusová doprava

Obecní úřad požádal Krajský úřad Středočeského kraje o posílení, resp. změnu jízdních řádů linky A23, aby ji mohly využívat děti školou povinné dojíždějící do Prahy. Dále požádal o prodloužení linky 59 z Trněného Újezdu do Holubic, kde by bylo možné přesednout na linky směrem do Prahy. Ani v jedné žádosti nám nebylo vyhověno, přesto, že byl požadavek podložen peticí občanů, kladným stanoviskem dopravců a starostky obce Holubice. Důvodem je nedostatek finančních prostředků na veřejnou dopravu. Následně proběhlo jednání s dopravcem ČSAD Kladno, který nabídl částečné hrazení nových spojů. Znamenalo by to však, že za tři nové spoje do Prahy a zpět by obec i tak zaplatila 100.000,- Kč ročně. Ranní spoj by byl nastaven tak, aby cestující byli v Praze kolem 7.26 hodiny a byl by rychlejší, neboť by jel jinou trasou. V současné době obec jedná pouze o tomto jednom spoji za částku 30.000,- Kč ročně a čekáme na vyjádření okolních obcí a dopravce.

Volby do poslanecké sněmovny v Zákolanech

Ve dnech 25. a 26. října proběhly volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. V Zákolanech se jich účastnilo 59, 67% obyvatel (celostátní účast byla 59,48%) a výsledky byly následovné (pro srovnání uvádíme v závorce celostátní údaje): Vítězem se stala ČSSD s 18,65% (20,45%), dále následovaly KSČM s 16,66% (14,91%), ANO s 16,26 % (18,65%), TOP 09 s 13,49% (11,99%), Strana zelených s 7,93 (3,19%), Česká pirátská strana s 6,34% (2,66%) a jako poslední s výsledkem přes 5% byla ODS s 5,15% (7,72%). Stejně jako v celostátním hlasování by bylo v Poslanecké sněmovně zastoupeno sedm politických stran, avšak místo Úsvitu Tomio Okamury a KDU – ČSL bychom dali v Zákolanech přednost Straně zelených a Pirátům.

Topná sezóna znepříjemňuje lidem život v obci

Jako každý rok znamená příchod zimy značné zhoršení ovzduší v obci. Nejvíce trpí lidé v Zákolanech, kde se kouř drží mezi domy v údolí, situace ale není dobrá nikde. Rádi bychom proto požádali všechny, kdo topí pevnými palivy, aby dbali na dodržování zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, který stanovuje provozovatelům spalovacích zdrojů, jako jsou lokální topeniště v rodinných domcích, základní povinnosti. Především jde o spalování jen těch paliv, která splňují požadavky na kvalitu a jsou určená výrobcem pro spalování v daném typu zdroje. Nelze tedy v žádném případě spalovat např. odpady (plasty, pryž, odpadní oleje aj.), včetně dřevotřísek a chemicky ošetřeného dřeva, protože tyto materiály nejsou určené výrobci spalovacích zdrojů ke spalování. Mezi další zásady patří dodržování přípustné tmavosti kouře, neboť špatné spalování uhlí může být způsobeno nejen jeho špatnou kvalitou, ale též nevhodným způsobem topení. Do konce roku 2016 jsou provozovatelé zdrojů na pevná paliva od tepelného příkonu 10 kW do 300 kW, které slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, povinni provést odborně způsobilou osobou kontrolu technického stavu a provozu zdroje a tento doklad předložit na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností. Tuto kontrolu je pak nutné provádět jednou za dva kalendářní roky. Především bychom si však všichni měli uvědomit, že špatné ovzduší škodí nám samotným a především dětem, které v obci žijí.

Demolice drážního domku a skladu

V průběhu listopadu byly v Zákolanech demolovány dva objekty ve vlastnictví Českých drah. Především to byl vyhořelý sklad na nádraží v Zákolanech, který byl již delší dobu ponechán v havarijním stavu bez jakéhokoli zajištění. Druhou stavbou byl drážní domek na hranici Zákolan a Kolče, který dlouhodobě nikdo neobýval a uvnitř se nacházely odpadky. Obec si ze staveb ponechala žulové obrubníky, které využije v budoucnu na případné stavební úpravy v obci a cihly, z nichž byly dostavěny čtyři komíny na budově obecního úřadu. Protože se pozemky nachází přímo v obci a bude do budoucna potřeba je udržovat, požádala obec o jejich převod do svého vlastnictví.

V listopadu letošního roku měli obyvatelé obce naposledy možnost spatřit drážní domek na pomezí obcí Zákolany a Kolče.

Ceník známek na popelnice pro rok 2014

Ceny známek na popelnice zůstávají stejné jako v roce 2013.

NÁDOBA	INTERVAL SVOZU	POČET SVOZŮ ZA ROK / BARVA ZNÁMKY	CENA SVOZU BEZ PRONÁJMU NÁDOBY	CENA SVOZU S PRONÁJMEM NÁDOBY
120 l	1x týdně	52 (modrá)	2.100,-	2.300,-
120 l	sezónní	42 (oranžová)	1.900,-	2.100,-
120 l	1x 14 dní	26 (zelená)	1.200,-	1.400,-
120 l	1x měsíčně	12 (fialová)	700,-	900,-
120 l	jednorázově	1 (bílá)	70,-	

Budečské rozhledy | Budečské rozhledy | periodicita : čtvrtletní | místo vydávání: Zákolany | číslo 28 | datum vydání: 19. 12. 2013 | evidenční číslo : MK ČR E 19506 | název vydavatele: Občanské sdružení Budeč | identifikační číslo: 26630249 | adresa: Kováry 3, 273 28 Zákolany | tel.: 602 617 975 | k vydání připravily: K. Langerová, M. Armstrong, L. Wittlichová | grafický koncept: J. Zajíc | sazba a zlom: K. Zochová | tisková produkce: I. a M. Hájkovi